24/01/2019

NYT: Πολλαπλό χτύπημα για Πούτιν η αυτοκεφαλία

/ Επικαιρότητα

Με τις επιπτώσεις που θα έχει στη Ρωσία και ειδικότερα στον Ρώσο πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν, η χορηγηθείσα από το Οικουμενικό Πατριαρχείο Αυτοκεφαλία στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας, ασχολείται σε δημοσίευμά της η εφημερίδα «New York Times», το οποίο φέρει την υπογραφή του ο Michael Khodarkovsky (Μιχαήλ Κοντορκόφσκι).

«Στις 5 Ιανουαρίου κάπου 150.000 άνθρωποι είχαν παραταχθεί μπροστά από τον Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας στο Κίεβο, πρωτεύουσα της Ουκρανίας, προκειμένου να δουν ένα μοναδικό έγγραφο το οποίο ονομάζεται Τόμος που έχει εκδοθεί πριν μερικές μέρες από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο. Γραμμένο πάνω σ' ένα κομμάτι περγαμηνής με καλλιγραφία στα Ελληνικά, Αγγλικά και Ουκρανικά είχαν γραφτεί λέξεις γι' αυτό που η Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία είχε ονειρευτεί επί αιώνες, να αποκτήσει Αυτοκεφαλία, πράγμα που σημαίνει πως τώρα πλέον ήταν πλήρως απελεύθερη από τη Μόσχα». γράφει στο άρθρο και τονίζεται πως «η ανακήρυξη της ανεξαρτησίας ήλθε άσχετα από τις πολύμηνες παρασκηνιακές προσπάθειες αξιωματούχων του Κρεμλίνου και της Ρωσικής Εκκλησίας να πείσουν τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο να μην εκδώσει τον Τόμο. Οταν

οι δελεάσεις δεν είχαν απήχηση, το Κρεμλίνο επιστράτευσε χάκερς οι οποίοι πρόσφατα παραπέμφθηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες οι οποίοι έκλεψαν χιλιάδες μηνύματα e-mails βοηθών του Πατριάρχη Βαρθολομαίου. Οταν επίσης απέτυχαν οι εκβιασμοί, η Μόσχα επιδόθηκε στο παραδοσιακό της μπούλινγκ εκδίδοντας αόριστες απειλές και απαξιώνοντας τον Πατριάρχη ως πράκτορα των Ηνωμένων Πολιτειών και του Βατικανού».

Το άρθρο υποστηρίζει ότι «πρόκειται για ένα σοβαρό χτύπημα σε πολλά επίπεδα, στον φιλόδοξο πρόεδρο της Ρωσίας, Βλαντιμίρ Πούτιν, καθώς επίσης και στη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία. Ο Ουκρανικός Ορθόδοξος πληθυσμός απαριθμεί περί το 30 τοις εκατό όλων των Ορθόδοξων Χριστιανών πιστών υπό το Πατριαρχείο της Μόσχας. Δεκάδες ενορίες έχουν ήδη μεταγραφεί προς την Ουκρανική Εκκλησία και εκατοντάδες ακόμα θα ακολουθήσουν.

Η Μόσχα αναμένεται να χάσει εκατομμύρια πιστών και αναρίθμητα εκατομμύρια δολάρια σε εκκλησιαστική περιουσία. Ωστόσο, αυτές δεν είναι οι πιο σοβαρές απώλειες . Με την Αυτοκεφαλία ένα μεγάλο μέρος του ουκρανικού πληθυσμού δεν θα είναι τώρα υπό την επήρεια της Μόσχας για εκκλησιαστικά θέματα, αλλά υπό την ανεξάρτητη Εκκλησία του Κιέβου. Μ’ άλλα λόγια, η Ρωσία μπορεί να προσάρτησε την Κριμαία, αλλά έχει χάσει την Ουκρανία».

Επισημαίνεται στο άρθρο πως «το σπουδαιότερο ήταν ο αγώνας του κ. Πούτιν να διατηρηθεί η ολική πολιτιστική ταυτότητα του ρωσικού λαού με όχημα την Εκκλησία».

Τονίζεται ακόμα πως «πράγματι οι δεσμοί του Κρεμλίνου και του Πατριαρχείου της Μόσχας είναι τόσοι παλιοί όσο είναι και η Ρωσία. Διά μέσου της ιστορίας, η Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία ήταν δουλοπρεπής στο κράτος και ένας αταλάντευτος υποστηρικτής της απολυταρχίας. Αρχίζοντας τον 16ο αιώνα η Εκκλησία παρείχε στους κυβερνήτες της Μόσχας με μία πολιτική Θεολογία Δήλωσης Προορισμού, υποστηρίζοντας ότι η Μόσχα είχε γίνει η δεύτερη Ιερουσαλήμ και η Τρίτη Ρώμη (έπειτα από την Ρώμη και την Κωνσταντινούπολη).

Η εμφάνιση του αθεϊστικού κράτους του Σοβιέτ το 1922 κατάφερε ένα ισχυρό χτύπημα στην Εκκλησία. Το Κράτος κατέσχεσε την περισσότερη εκκλησιαστική περιουσία και μόνο μερικές Θεολογικές Σχολές επιβίωσαν. Η KGB διείσδυσε μέσα στην ιεροσύνη πληροφορώντας τον κλήρο και προάγοντας τα Σοβιετικά συμφέροντα στο εξωτερικό».

Στο άρθρο αναγράφεται επίσης πως «στη διάρκεια του σύντομου πειραματισμού με τη δημοκρατία στη δεκαετία του 1990 η Εκκλησία ανάκαμψε έπειτα από

δεκαετίες καταπίεσης, όμως υπό την αρχηγία του κ. Πούτιν το κράτος έχει εισβάλει και υπήγαγε την Εκκλησία στο Κράτος. Το Κρεμλίνο έχει στηριχθεί στην Ορθόδοξη Εκκλησία ως την ενωτική δύναμη της χώρας και της παρέχει γενναιόδωρη οικονομική υποστήριξη. Σε ανταπόδοση η Εκκλησία έχει καταστεί ο βασικός προωθητής της ιδέας ενός «Ρωσικού κόσμου» παρουσιάζοντας το Κρεμλίνο ως τον υπερασπιστή των Ρώσων εκτός Ρωσίας. Ο Πατριάρχης Ρωσίας Κύριλλος έχει φτάσει στο σημείο να αποκαλεί την εποχή του κ. Πούτιν ως «θαύμα του Θεού».

Υπογραμμίζεται στο άρθρο πως «η Ρωσία του κ. Πούτιν έχει φτάσει σε αδιέξοδο. Οι πολιτικές του έχουν οδηγήσει τη Ρωσία σε βαθύτερη απομόνωση, τόσο για εγκόσμια, όσο και για θεϊκά θέματα. Καθώς φαίνεται ότι δεν μπορεί να αλλάξει την πορεία, το καθεστώς του κ. Πούτιν αναζητά απεγνωσμένα μία ιδεολογία στις μαύρες γωνίες της Ρωσικής Ιστορίας και Θεολογίας. Το γεγονός πως αυτή η ιδεολογία στηρίζεται στη δημιουργία μιας εθνικιστικής αντι-Δυτικής ρητορικής παράλληλα με το όραμα μιας Ορθόδοξης Χριστιανικής Αγίας Ρωσίας οφείλει να δημιουργήσει σε όλους σοβαρό προβληματισμό».